

USNESENÍ

Okresní soud v Domažlicích rozhodl soudcem Mgr. Martinem Součkem ve věci

oprávněné: **TELFIN, a.s.**, IČO 25793781
sídlem Havlíčkovo nám. 2, 130 00 Praha 3

proti
povinné: **Anna Adamcová**, narozená 1. 5. 1954
bytem Slovanská 249, 345 22 Poběžovice
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Kelymanem
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň

o návrhu povinné na zastavení exekuce

takto:

- I. Exekuce, jejímž provedením byl na základě pověření Okresního soudu v Domažlicích ze dne 26. 6. 2015 č. j. 11 EXE 1810/2015-15 pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, **se zastavuje**.
- II. Oprávněná je povinna nahradit povinné náklady exekučního řízení ve výši 26 512,40 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce povinné.
- III. Oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 7 865 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

1. Provedením exekuce proti majetku povinné ve prospěch oprávněné pro vymožení částky 238 577 Kč s příslušenstvím byl na základě pověření soudního exekutora Okresního soudu v Domažlicích ze dne 26. 6. 2015, č. j. 11 EXE 1810/2015-15 pověřen ve výroku I. uvedený soudní exekutor.
2. Dne 30. 4. 2024 byl prostřednictvím soudního exekutora zdejšímu soudu předložen návrh povinné na zastavení a odklad exekuce, kdy návrh na odklad exekuce byl zdejšímu soudu předložen dne 24. 4. 2024, přičemž soudní exekutor ani jednomu z návrhů nevyhověl. Povinná se domáhala zastavení exekuce z toho důvodu, že byla usnesením Krajského soudu v Plzni osvobozena od placení závazků zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak učinit měli. Ze stejného důvodu žádala i odklad exekuce.
3. Okresní soud v Domažlicích usnesením ze dne 29. 4. 2024, č.j. 11 EXE 1810/2015-55 nevyhověl návrhu na odklad exekuce, kdy povinná se proti tomuto usnesení včas odvolala. Krajský soud v Plzni jako odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se exekuce odkládá do pravomocného rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce. Ve svém rozhodnutí uvedl, že exekuční titul postrádá v odůvodnění jakékoli posouzení žalobního nároku. Nelze uzavřít, že vymáhaná pohledávka představuje nárok na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právních povinností povinnou. V návaznosti na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu proto dospěl k závěru, že je v dané věci nutno prolomit zásadu, že exekučnímu soudu nepřisluší

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Kabourková.

přezkoumávat zpochybňovat či rozšiřovat závěry vyplývající z nalézacího řízení. V řízení o návrhu povinné na zastavení proto bude na oprávněné, aby prokázala, že vymáhaná pohledávka má skutečně charakter škody způsobené povinnou úmyslným porušením právní povinnosti, a že představuje výjimku ze zásady uvedené v § 414 insolvenčního zákona, na kterou se osvobození povinné dle § 416 insolvenčního zákona nevztahuje.

4. Oprávněná k prokázání svých tvrzení navrhla provést důkaz spisem PČR č.j. KRPP-16608/TC-2009-030080. Dotčený spis však byl dle sdělení PČR dne 30. 10. 2024 skartován a vymazán z databáze.
5. Zástupce oprávněné při jednání uvedl, že oprávněná pohledávku vůči povinné nabyla od původní oprávněné, nemůže se tedy vyjádřit k předcházejícímu nalézacímu řízení. Nicméně z závěrů rozhodnutí Krajského soudu v dané věci plyne, že povinná porušila svoji povinnost péče řádného hospodáře, které se v daném období řídilo ustanovením obchodního zákoníku. V něm je odpovědnost způsobená jednatelem zakotvena jako objektivní odpovědnost. Povinná byla v nalézacím řízení zcela nečinná, byl proto vydán kontumační rozsudek pro zmeškání.
6. Zástupce povinné při jednání uvedl, že nesouhlasí s tím, aby na povinnou bylo v tomto řízení přeneseno důkazní břemeno. Pokud byla povinná osvobozena v insolvenčním řízení od placení svých závazků a oprávněná tvrdí opak, je na oprávněné, aby tvrdila a svá tvrzení prokázala.
7. Z obsahu spisu vyplynulo, že povinné bylo rozsudkem pro zmeškání Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2011, č.j. 47 Cm 59/2010-18 uloženo uhradit předchůdkyni oprávněné Mgr. Ing. Jarmile Sedláčkové, nar. 21. 5. 1962 částku 238 577 Kč s příslušenstvím, kdy tento rozsudek sloužil jako exekuční titul pro navazující exekuci zahájenou shora uvedeným pověřením. Obsah dotčeného rozsudku odpovídá zjištěním Krajského soudu v Plzni (odst. 3 tohoto usnesení). Povinná byla usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 5. 2023, č.j. KSPL 58 INS 17332/2019-B-15 osvobozena od placení dosud neuspokojených pohledávek. Soudní exekutor exekuci co do částky 100 000 Kč s úrokem z prodlení od 20. 1. 2010 do zaplacení usnesením ze dne 11. 10. 2023, č.j. 176 EX 01714/15-105 exekuci částečně zastavil. Toto rozhodnutí bylo potvrzení usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2024, sp. zn. 64 Co 350/2023.
8. Oprávněná poté, co byla poučena podle § 118a odst. 3 o.s.ř., soudu nenavrhl důkazy potřebné k prokázání jejích sporných tvrzení, jmenovitě, že povinná vymáhání částky v exekuci způsobila úmyslným porušením své povinnosti. Soudu v písemném vyjádření uvedla, že se jí nepodařilo tyto důkazy s ohledem na značný časový odstup již dohledat mj. i pro absenci či skartaci policejních spisů, kde byla povinná pro skutky, jimiž v roce 2009 způsobila jako jednatelka škodu své obchodní společnosti, šetřena PČR. Tento případ je dle své povahy atypický, oprávněná nenalezla žádný judikát řešící spornou problematiku. Povinná by dle jeho názoru neměla těžit ze své procesní neaktivity a vlastní nepoctivosti. Zákon nikde neuvádí, že by úmyslné porušení povinnosti dlužníkem muselo být explicitně konstatováno v exekučním titulu. Navrhl, aby soud uložil každé ze stran nést si své náklady.
9. Zástupce povinné v písemné replice uvedl, že oprávněná v řízení neunesla důkazní břemeno. Pokud by oprávněnou zmíněné řízení před PČR vedlo k trestnímu stíhání a odsouzení povinné, jistě by o tom oprávněná měla povědomí a předložila by k důkazu rozsudek v trestním řízení. K tomuto ovšem nedošlo. Tvrzení oprávněné, že odpovědnost povinné jako jednatelky byla dle tehdejší úpravy objektivní, nepodává žádný závěr o tom, jakým jednáním (a kým) ke škodě údajně došlo. Pokud jde o náhradu nákladů tohoto řízení, pak povinná nesporně, že exekuce byla zahájena důvodně na základě platného exekučního titulu. Ovšem od doby, kdy povinná podala návrh na zastavení exekuce po splnění oddlužení, má povinná za to, že s ohledem na absenci zásadních důkazů k prokázání jejích tvrzení si oprávněná musela být vědoma svého procesního postavení.

Přesto však trvala na vedení exekuce vůči povinné, která musela vynaložit prostředky na svou důvodnou obranu. Proto navrhla, aby exekuce byla zastavena a povinné přiznány náklady řízení za 3 úkony právní služby po 3 330 Kč a 2 úkony právní služby po 6 660 Kč spolu s režijními paušály 3x 300 Kč a 2x 450 Kč a náhradu cestovného k ústnímu jednání soudu vozidlem Škoda Octavia, nafta, průměrná spotřeba 34,70 Kč/l z Plzně do Domažlic ve výši 802,40 Kč a náhradu ztráty času 4 půlhodiny v celkové výši 600 Kč – celkem tedy 26 512,40 Kč.

10. Podle ustanovení § 414 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „insolvenční zákon“) jestliže insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení a dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o splnění oddlužení rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku.
11. Podle ustanovení § 416 insolvenčního zákona osvobození podle § 414 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti a dále pohledávek věřitelů na výživném ze zákona a pohledávek věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví.
12. S ohledem na shora uvedené soud výrokem I. tohoto usnesení nařízenou exekuci podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. zastavil z důvodu účinků rozhodnutí insolvenčního soudu o osvobození dlužníka (povinné) od placení zbytku dluhů, neboť by další vedení exekuce bylo nepřípustné. Výjimka stanovená v ustanovení § 416 insolvenčního zákona na tento předmětný případ nedopadá, kdy oprávněná v řízení neprokázala opak.
13. Podle § 271 o. s. ř., dojde-li k zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o náhradě nákladů, které účastníkům nebo plátcí mzdy prováděním výkonu rozhodnutím vznikly, podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo. Může také zrušit dosud vydaná rozhodnutí o nákladech výkonu, popřípadě uložit oprávněnému, aby vrátil, co mu povinný na nákladech výkonu rozhodnutí již zaplatil. Soud přiznal náklady tohoto řízení povinné, kdy se ztotožnil s její argumentací ohledně důvodnosti vynaložených prostředků na její procesní obranu v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř. Výši těchto nákladů řízení soud po přezkumu, že povinnou požadovaná částka nepřesahuje zákonem stanovenou odměnu právního zastoupení, přiznal v částce vyčíslené povinnou 26 512,40 Kč za 2 úkony a 3 půl úkony právní služby vycházejíc z tarifní hodnoty 138 577 Kč, příslušných režijních paušálů (3x 300 Kč za úkony před 1. 1. 2025 a 2x 450 za úkony po 1. 1. 2025) a povinnou vyčísleného cestovného a náhrady ztráty času.
14. Podle ustanovení § 89 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“) dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků, případně paušálně stanovenou náhradu nákladů plátce mzdy ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný.
15. Soudní exekutor ve věci požadoval náhradu nákladů exekuce ve výši 7 865 Kč. Soud po přezkoumání, že takto vyčíslená částka odpovídá nákladům dle vyhlášky 330/2001 Sb., tedy odměny exekutora ve výši 3 000 Kč, paušální náhrady hotových výdajů ve výši 3 500 Kč podle § 13 odstavce 1 téže vyhlášky a náhrady 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 1 365 Kč se s takto vyčíslenou odměnou soudního exekutora ztotožnil a rovněž ji dal k tíži oprávněné s ohledem na výše uvedené odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu.

Domažlice 25. listopadu 2025

Mgr. Martin Souček v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Kabourková.